Säkert ha de flesta uppmärksammat en del i pressen synliga notiser om eldsvådor, som släckts på ett tidigt stadium tack vare automatiskt brandalarm. Man lägger särskilt märke till de ständigt återkommande texterna: släckt med kemisk apparat ... släckt med en hink vatten ... släckt före brandkårens ankomst ... Det är just här det automatiska brandalarmets stora värde ligger: eldsvådetillbud, i vilka lokaler de än må uppstå, signalera själva och kunna kvävas snabbt och med enkla medel. Försäkringsbolagen visa även stort intresse för detta slags brandskydd och bevilja i regel rabatt på brandförsäkringspremierna till företag, som installerat sådana anläggningar.

Nils Pichler.

Rinmansarkivet.

Sedan Professor emeritus E. G:son Odelstierna och hans maka, Ellen Odelstierna, född Rinman, på föranledande av Fil. Dr Carl Sahlin till Ingeniörsvetenskapsakademien överlämnat bevarade handlingar, brev och ritningar dels år 1929 efter Sven och Carl Rinman, dels år 1932 efter Ludvig Rinman med bestämmelser i donationsbrev av den 4. juli 1929, att hela samlingen av arkivalier för framtiden skulle bevaras i Tekniska Museet, har det till Rinmansarkivet hörande materialet icke förrän under sistlidet år bearbetats i annan mån, än att Fil. Lic. Gösta Malmborg till en väsentlig del ordnat och förtecknat Sven Rinmans efterlämnade papper samt därefter med bidrag från Prytziska fonden utgivit en bok, betitlad: Sven Rinmans tjänsteberättelser rörande den grövre järnförädlingen 1761—70. Därefter har undertecknad, ledd av visst forskningsintresse, uppordnat hela det förevarande arkivmaterialet, registrerat detsamma samt även utarbetat ett ortsregister, allt i avsikt att underlätta framtida forskning.

Arkivet består av ett stort antal officiella skrivelser och brev till samt koncepter till dylika från Bergsrådet Sven Rinman (f. 1720, d. 1792), dennes son, direktören över svartsmidet, Bergmästaren Carl Rinman (f. 1762, d. 1826) samt den sistnämndes son, direktören på Jernkontorets metallurgiska stat, Övermasmästaren Ludvig Rinman (f. 1815, d. 1890) jämte koncept till avhandlingar över ämnen, tillhörande bergshanteringen, memorialanteckningar rörande bruksdrift samt ritningar och förslag till om- och nybyggnader av masugnar och järnbruk m. m. — allt upptagande vid pass två hyllmeter i folioformat. Det är således ett avsevärt och delvis mycket värdefullt material, som här står till forskares förfogande.

Stockholm i januari 1939.

Elis Hildebrand.

Det har för Tekniska Museet varit av utomordentligt värde, att ovannämnda systematiska genomgång av Rinmansarkivet blivit gjord. För det oegennyttiga och samvetsgranna arbete Major Elis Hildebrand av intresse för denna sak har lagt ned må här uttalas museets varma tack.

Torsten Althin.